

ויצא יוסף על ארץ מצרים ויוסף בן שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה וילעזר בכל ארץ מצרים ותעש הארץ
בשבע שני השלש לקמטים ולקבץ את כל אכל
שבע שנים אשר היו בארץ מצרים וידן אכל
בערים אכל ישיבה העיר אשר סביבתייה וידן
בתוכה ויעבר יוסף בר כוזל הים הרבה מאד
עד כי זדל לספר כי אין מספר וליוסף ילד שני
בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן און ויקרא יוסף את שם
הבכור מנשה כי ישיני אלהים את כל עמולי ואת
כל בית אבי ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני
אלהים בארץ עניי ותכלינה שבע שני השבע
אשר היה בארץ מצרים ותולדה שבע שני
הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מצרים היה לזם ותרעב כל
ארץ מצרים וישעק העם אל פרעה ללזם ויאמר
פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר
לכם תעשו והרעב היה על כל פני הארץ ופתחו
יוסף את כל אשר בהם ויעבר למצרים ויזזקו
הרעב בארץ מצרים וכל הארץ באו מצרימה
לשבר אל יוסף כי זזק הרעב בכל הארץ וירא
יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו
למה תתראו ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שמה ועברו לנו משם ונזיה ולא
נמות וירדו אזלי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים
ואת בנימין אזלי יוסף לא שלז יעקב את אזלי כי
אמר פן יקראנו אסון ויבאו בני ישראל לשבר
בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כוש ויוסף
הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם
הארץ ויבאו אזלי יוסף וישתזו לו אפים ארצה
וירא יוסף את אזלי ויכרם ויתזכר אליהם וידבר
אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו
מארץ כוש לשבר אכל ויכר יוסף את אזלי
והם לא הזכירו ויזכר יוסף את הזלמות אשר
זלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ באתם ויאמרו אליו לא אדני
ועבדיך באו לשבר אכל כלנו בני איש אחד נזנו
כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים ויאמר אלהם
לא כי ערות הארץ באתם לראות ויאמרו שנים
עשר עבדיך אזלים אנחנו בני איש אחד בארץ
כוש והנה הקטן את אבינו היום והאחד אינו